

„Narvik-avtalen” var ingen avtale

– Viktig at det er fastslått, sier Sven Arntzen

Norges riksadvokat fra fri-
gjøringsdagene i 1945 og ut året
1946, høyesterettsadvokat Sven
Arntzen, sier til Aftenposten
at han er meget fornøyd med
resultatet av riksadvokat L. J.
Dorenfeldts etterforskning etter
statsstipendiat Sverre Hart-
manns artikkelserie i «Aktuell»
ifjor. Hartmanns påstander om
den såkalte Narvik-avtalen er
et falsum, sier advokaten.

— Det viktigste punkt i riksad-
vokat Dorenfeldts konklusjon i
Hartmann-saken er etter min me-
ning riksadvokatens konstatering
av at den såkalte Narvik-avtale av
11. juni 1940 ikke var noen avtale.

Efter den tekst som ble gjengitt i
faksimile av herr Hartmann, skulle
denne avtale holdes hemmelig for
den norske regjering, som ble be-
tegnert som «den tidligere norske
regjering i England».

Det var denne avtale, som gene-
ral Ruge og daverende oberstløytn-
nant Røsch Nielsen skulle ha an-
svaret for, som ble slått opp som
den sensasjonelle nye opplysning i
herr Hartmanns angivelige avslor-
ringer i ukebladet «Aktuell».

En kritisk, oppmerksom leser
måtte umiddelbart få mistanke om
at Narvik-avtalen var et falsum, og
dette er nå bekreftet ved etter-
forskningen, som bl. a. av denne
grunn har vært av stor betydning,
slutter høyesterettsadvokat Sven
Arntzen.

Hartmann gir en ukes frist for riksadvokaten

Ap. 30.4.71.

Forlanger dokumentert hva som kan være «ærerørige beskyldninger»

Statsstipendiat Sverre Hartmann føler seg injuriert over den pressemelding riksadvokat L. J. Dorenfeldt sendte ut igår med meddelelse om at Hartmanns artikkel i ukebladet «Aktuell» ikke medfører noen forfrysning fra påtalemyndighetenes side. Hartmann har i et åpent brev til riksadvokaten gitt rikets øverste påtalemyndighet en frist på en uke til å fremlegge for offentligheten hvilke beskyldninger påtalemyndigheten mener Hartmann har fremsagt som kan sies å være ærerørige.

Aftenposten har henvendt seg til riksadvokaten og spurt ham om han vil kommentere Hartmanns åpne brev. Riksadvokaten svarer kort og fyndig: — Jeg innlater meg ikke i diskusjon med statsstipendiat Sverre Hartmann hverken i pressen eller noe annet sted om en avgjørelse jeg har truffet!

Hartmanns åpne brev til riksadvokaten har denne ordlyd:

Fra august ifjor offentliggjorde jeg en artikkelserie i «Aktuell» i første rekke med sikte på å belyse — på grunnlag av hittil ukjent primærmateriale — de norske remilitariseringsbestrebelse i okkupert Nord-Norge etter kongens og regjeringens avreise — frem til annen halvpart av oktober 1940. Som et ledd i bakgrunnsdokumentasjonen offentliggjorde jeg også et bekreftet tysk dokument av 12. juni 1940 som refererte en avtale inngått dagen før, og hvis hovedpunkt gjenga den avtale som vår forsvarssjef, general Ruge, ifølge sitt eget brev av 23. juni 1940 til Administrasjonsrådet (i Riksarkivet) inngikk med den tyske overkommando, og hvorefter de norske styrker i Øst-Finnmark ble stilt under tysk overkommando. Dette forhold har jeg forøvrig allerede dokumentert for 19 år siden. Den såkalte Narvik-avtale er derfor bare et helt underordnet poeng, men

foreligger selvfølgelig i og med at vi har general Ruges egne ord for det. At den historisk sakkyndige ikke har oppdaget det, unnskylder ikke Dem, herr riksadvokat. Idet De har alle dokumenter og har hatt anledning til å studere nøyaktige analyser av problemet.

Herr riksadvokaten lot igår, den 28. april, meddele offentligheten at den etterforskning De via statsadvokat Vikar innledet den 4. september 1970 (og der sakens dokumenter ble ekspedert fra politiet ultimo november) «ikke har gitt grunnlag for å innlede straffeforfølgning mot noen. Heller ikke har påtalemyndigheten funnet tilstrekkelig grunn til å reise mortifikasjonssak selv om endel av de beskyldninger som er fremsatt vel kan sies å være ærerørige».

Eftersom herr riksadvokaten har funnet seg beføyet til å uttale at der fra min side skal være fremsatt ærerørige beskyldninger, må jeg betrakte meg selv som injuriert av herr riksadvokaten sålenge De ikke har dokumentert Deres generelle påstand. Hverken jeg eller noen annen har vært siktet, men nok mistenkeliggjort. Det har overhodet ikke vært foretatt noen form for rettslig etterforskning, hvilket ble advisert i september under statsadvokat Vikers fremtreden i Dagsre-

ven i fjernsynet. Når nu saken er besluttet henlagt, forekommer det meg lite korrekt at De attpåtil oppkaster Dem som dommer i historiske spørsmål, i stedet for å begrense Dem til den rent formelle behandling som her hadde vært på sin plass. Under disse omstendigheter må jeg be Dem, herr riksadvokat, om innen en uke fra dato å fremlegge for offentligheten, gjennom de samme kanaler som ble benyttet igår, en presis og begrunnet påvisning av hvilke angivelige beskyldninger som jeg skal ha fremsatt og som kan sies å være ærerørige.

De opplyser at man ved igangsettelse av etterforskning ønsket å få klarlagt om — og eventuelt i hvilken utstrekning — de påståtte nye og sensasjonelle opplysninger kunne antas å ha rettslig betydning f. eks. i relasjon til landsvikoppgjøret, hvilket ble påstått fra enkelte hold. Da statsadvokat Vikar instruerte politiet, ble denne begrunnelse ikke gitt. Kan herr riksadvokaten anses berettiget til å gripe inn i offentliggjørelsen av et historisk materiale med politietterforskning under påberøpelse av bl. a. de eventuelle konsekvenser av forskningsresultatene for et rettsoppgjør. Selvfølgelig kan herr riksadvokaten når han lyster vurdere et hvilket som helst historisk og

rettslig materiale. Men jeg tillater meg å be Dem opplyse offentlig hvilken hjemmel De har for å aksjonere med eller uten siktelse på den måte som er skjedd. Det dreier seg om et såvdt alvorlig spørsmål som herr riksadvokatens kompetanse.

Elkmarka, 29. april.

Sverre Hartmann.

114546